

hed vil opnaaes derved, at Consumtionen op-
 hører lige for Alle, og at Brændeviinsafgiften
 opkræves af Alle uden Forskjel med et lige Be-
 løb. Men hermed er det ikke sagt, at det hid-
 tilværende Beskatningsforhold ikke vil blive for-
 rykket, og Beskatningsforholdet mellem Hoved-
 staden og Provindserne er neppe saaledes, at
 Hovedstaden kan siges at være overbebyrdet.
 Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Overbebyrdelse
 er blevet berørt, men ikke drøftet i Folkethinget.
 Ds forekommer det ikke sandsynligt, at de
 tidligere Regjeringer skulde have gaaet Kjøben-
 havn for nær, at Hovedstaden, disse Regjerin-
 gers Sæde, den Commune, som fremfor nogen
 anden fandt velvillig Understøttelse hos Staten
 til communale Formaalets Fremme, skulde være
 bleven for haardt besattet i Forhold til det
 øvrige Land. Men, hvorledes det end hermed
 forholder sig, — saalænge der intet Beviis
 fremkommer for det Modsatte, maa det være
 dem, som antage, at ingen Overbebyrdelse fin-
 der Sted, tilladt at henholde sig til Regjerin-
 gens Mening i denne Henseende, som af Fi-
 nantsministeren under Sagens Forhandling i
 Folkethinget gjentagne Gange med megen Styrke
 er udtalt derhen, at Regjeringen er i Stand
 til at føre Beviiset for, at Hovedstaden ikke er
 overbebyrdet. Vel maa det vistnok indrømmes
 som en Kjendsgjerning, at Kjøbenhavn forsa-
 vidt har været stærkere besattet, at Tariffat-
 terne i Consumtionsforordningen 22de Novbr.
 1837 i Reglen ere højere for denne Stad end
 for Provindstaderne, ligesom Brændeviinspro-
 ductionen indtil den seneste Tid har været højere
 besattet i Kjøbenhavn, men ligeoverfor denne
 Kjendsgjerning staar en anden Kjendsgjær-
 ning, som ligesaalidt kan modsiges, den nem-
 lig, at Kjøbenhavn som Hoved- og Residents-
 stad er i Besiddelse af betydelige Fordele der-
 ved, at Statsstyrelsen der er concentreret, og at
 en stor Deel af Statens aarlige Indtægter der
 sættes i Omløb. Forsaavidt man vil sige, at
 disse tilfældige Fordele ikke bør komme i Be-
 tragtning, da kunde det i alt Fald ikke være,
 fordi det i Principet skulde være urigtigt.
 Tværtimod er det vist baade billigt og retfær-
 digt, at der tages Hensyn til disse Fordele,
 som forøge Skatteevnen og paa hvilke der der-
 for ogsaa maa kunne begrundes en forøget Be-

skatning. En anden Sag er det, at Principet
 er vanskeligt at udføre, fordi det ikke er let
 at bedømme, i hvilken Grad de omhandlede
 Fordele forøge Skatteevnen, og at det er endnu
 vanskeliggere at gennemføre, hvis man vilde
 forlange, at enhver ubetydelig Fordeel af lig-
 nende Slags, som kan tilflyde andre Stæder
 i Riget, skulde tages i Betragtning paa samme
 Maade. I første Henseende frembyder sig ogsaa
 den Vanskelighed, at det særlige Skatte-
 paalæg ligefrem falder i Dinene, medens det
 Billige i Skatteforhøielsen ikke med samme
 Grad af Klarhed indtræder i Skatteydernes
 Bevidsthed, og i sidste Henseende stiller Tids-
 aandens Stræben efter Lighed til den yderste
 Consequents sig fjendtlig mod en Hensyntagen,
 der paa den ene Side ikke kan være noiagtig
 i det Store, og paa den anden Side ikke kan
 gaae videre end til de store Forhold, uden at
 falde i det Smaalige. I Betragtning heraf
 kunne vi Intet have imod, at det forbigaaes
 at tage de ommeldte Fordele i Betragtning ved et
 særligt Paalæg paa Kjøbenhavn, naar det
 Samme kan skønnes nogenlunde at kunne op-
 naaes ved en almindelig Beskatning, som
 gennemført efter den samme Grundsatning over
 det hele Land, rammer stærkere der, hvor den
 stærkere Skatteevne findes, og forsaavidt ind-
 rømme vi, at maastee endeel kan tale for, at
 erstatte Tabet ved den kjøbenhavnske Consumtion
 med en Indkomstskat, som dog i andre Henseen-
 der har saa svage Sider, at det vist er meget
 tvivlsomt, om denne Beskatning, hvis den no-
 gensinde bliver indført, vil kunne holde
 sig heri Landet. Men fortiden er det hverken
 givet, at Indkomstskatten vil komme istand, ei-
 heller i hvilket Forhold den vil ramme de en-
 kelte Landsdele; men det er ikke engang givet,
 at, hvis Skatten kommer istand, da denne
 Skat — paa hvilken Regjeringen har regnet
 til Dækning af andre forestaaende Indtægts-
 tab — vil give noget Overskud til at dække
 en saa betydelig Sum af flere hundrede tusinde
 Rigsbankdaler, hvis Dækning Regjeringen ikke
 har tænkt sig, eller i alt Fald ikke tænkt sig
 ad denne Vej. Der har hos Regjeringen vist
 sig en stor Usikkerhed i Forudberegningen af
 det Beløb, hvormed Indkomstskatten kan ven-
 tes at ville indkomme, og efter vor Formening